Epistola XXVI.

DD. CURATORIBUS ACADEMIÆ FRANEQUERANÆ.

Nobilissimi, amplissimiq viri, domini summopere honorandi.

Injuriam facerem prudentiæ vestræ, si dubitarem, an ~~tam ad vocationem vestram respondendi~~ moram,[a] benignè accepissetis. ~~Quod~~ Id dum ~~mecum~~ ago,[b] plurima sanè mihi in mentem venerunt, quæ animum pungerent. Durum abire à patria, à ~~fuis~~ meis, à parente, sene, ægro, afflicto: si vitæ conditionem spectes, ab officio jucundo, à ~~schola~~ juventute modesta et tractabili, collegis amicissimis:[c] si commodetatem; ~~[illegible]~~ non in vitam tantum, sed et post vitam superstitibus meis assignata, in qua[d] de publico nihil mali, si vellem cavere, de meo bene viverem.[e] His accedit commerta[?] procerum ~~nostrorum~~ benevolentia. ~~nova causa~~ Nam quum (neq aliter fieri convenibat) de Illustris[illegible]

Marginal additions:

[a] qua sumpsi ut aut quid ad vocationem vestram respondendum, dumq rapior ibi, in vestram voluntatem, deliberarem,

[b] optimis & atq conjunctissimis;

[c] extra immunis, domo

[d] fiddo [illegible] coelum [illegible] loci non [illegible] aut ~~inimicum~~

IOHANNI COCCEIO IOHANNES HELLERSIEG.

Vir reverende et doctissime, Amice plurimum honorande,

Quanquam mea ad Reverend. D. Bergium epistola sufficere potuisset omnibus, quos mei amantes scio; conveniendi tamen singuli separatim mihi videbantur, quibus diuturnum silentium meum sinistras dare potuisset suspiciones. Nihil quidem afferre possum ad excusandam negligentiam, nec speciosa mendacia gnaros decipiunt; veniam nihilominus à miti ingenio tuo mihi polliceor, dum ignaviam meam ipse damno. Si pellere morbum non potero, tentabo corrigere; neq patior deinceps, ut interioris affectus sinceritas officia externa insuper habeat. Vitæ meæ conditionem in literis ad D. Bergium exposui. Tibi dico, per-mihi-jucundam esse memoriam tam piæ et sedulæ amicitiæ, qualem Bremæ familiari conjunctione exercuimus: periisseq mihi demum emolumenta tot insignium sermonum, qui in Museo tuo sæpe habiti fuerunt. Atq utinam propinquior essem nobis, et mutuis adspectibus et sanctis colloquiis recreare nos identidem possemus! Sed nihil ab omni parte beatum est; votaq et gemitus contra Dei providentiam nihil possunt. Quo loco ac statu res tuæ nunc sint, scire vehementer desidero. Solebat Dalenius noster de cunctis me sedulò erudire: ex quo

Epistola XXIV.

1637.

(quæ cibū, cupedias
in tellige)

† sed varia

† oratione

παρηγορίας, sed abrupta & pathetica v
incidentibus cogitationibus accommodatam utentis
Vult demonstrare Patres in terra nihil confec
esse: et si qui videantur alicujus precii fecisse, at
spectasse: imo precio emisse, quod iis habueri
& eas tantum emisse ad sepulturam. Mortui
sunt. Translati sunt in Sichem, ac ibi positi su
in monumento, quod emerat † Abrahamus †
argenti, ~~vel Abrahamus nepos~~ à filiis

† (jam caetera περι-
κόπως pronunciatur
cum quodam intervallo)

† qui tamen ex reg
terra;

† quæ nollet sibi

Bremâ discessit, ab omni commercio literario cessatum
Fac me quæso certiorem, quid operis nunc volvas, quid
aris; edideris aliquid, an editurus sis; quid publice
privatim agas: an inter studiosos aliqui reperiantur
rectam tenere viam in Theologiae studio cupiant
bus linguae conditi sint, qui salutaribus consiliis fidem
beant. Plurimi enim ~~[illegible]~~ lepido hoc errore
sint, ut linguas post Theologiam discendas exi
alii malint eas venerari ~~[illegible]~~ è longinquo, quam
ex purissimis fontibus Israelis. Hic morbus tam
dominatur, ut in singulis academiis vix quatuor
periri existimem, qui recto itinere ad Theologiam
dant. Cum ~~nuper~~ ante menses aliquot Ultra
essem, cupido incessebat audiendi lectionem
cam. Affirmo tibi, vidisse me in optimo
vivam imaginem Baptistae, qui fuit vox clamans
in deserto. Adeo exiguus erat numerus auditorum.
vetus jam haec querela est, componere nos studia
ad sensum multitudinis. Quod feliciter optatumque
obtigit matrimonium, magnâ animi laetitiâ intelli

Epistola XXVI.

DD. CURATORIBUS ACADEMIÆ FRANEQUERANÆ.

Nobilissimi, amplissimiq viri, domini summopere honorandi.

Injuriam facerem prudentiæ vestræ, si dubitarem, an ~~hanc ad vocationem vestram respondendi~~ moram benignè accepissetis. ~~Quod~~ Id tum ~~meditor~~ ago, plurima sanè mihi in mentem venerunt, quæ animum pungerent. Durum abire à patria, à ~~suis~~ meis, à parente, sene, ægro, afflicto: si vitæ conditionem spectes, ab officio jucundo, à ~~schola~~ juventute modesta & tractabili, collegis amicissimis; si commoditatem, ~~ædibus~~ non in vitam tantum, sed & post vitam superstitibus meis assignata, in quibus de publico vivere male, si vellem, liberisq, de meo bene viverem. His accedit, con- ~~nova causa~~ perta procerum ~~nostrorum~~ benevolentia. Nam quum (neq aliter fieri conveniebat) de Illustris-

quia sumsi ut quod ad vocationem vestram respondendum, dumque rapior ipse in vestram voluntatem, deliberarem,

optimis & atq conjunctissimis; domo extra immunis,

foedo & coelum ... loci non posti- ... aut ~~nimium~~

[65]

Quod sanctius, quæso, quod desiderabilius castæ mentis levamen, quam cara et fida uxor, cui intimas cogitationes, cui partem curarum et crucis tradas? Deum precor, ut gratiosam benedictionem suam cumulatissimè super vos effundat! Vale vir et amice plurimum honorande meq precibus tuis Deo commenda. Salutat te D. Dusay, brevi, ut postremum mihi dixit vobis affuturus. Honorandum D. patrem et Clarissimum D. fratrem peramanter et officiosissimè saluto. Quum Ultraiecti nuper essem plurimum conversabar cum D. Alcio, qui propter grassantem Leidæ pestem eò commigrarat. Est sanè juvenis insigniter pius, elegantissimè doctus, et quod maximum in studiis momentum habet, summè diligens. ~~Nullus~~ Nihil dubitari debet, quin vota ac desideria parentum et amicorum ubernimè sit expleturus. Communicandum tibi, priusquam finirem, hoc gaudium existimavi. Raptim scribebam Hagæ-Batavorum d. 28 Martii juxta formulam veterem Anno 1636.

Reverendæ nominis ac pietatis tuæ arctissimè devinctus

Joannes Heilersig.

... stulissem, ... a, & me, ... penitendo ... pronissione ... ros & memi- ... nt, ~~ad~~ atq ... ~~nihil nec~~ ... nt. Quod ... dei vox, ... ficii ac ... luce. Alenim ... t, tam justa, ... em mihi Dei ... paret, atq ... kendi stionem, ... sanè docendi ... la provincia ... circumvallata, ... lae vita, qbg ... s verbi Dei ... int, qui salu- ... bg quam ... ~~...~~ ac inani ... ~~...~~ cutores ... ratus, ~~...~~ ... stationem,

(quæ cibū, cupedias in folliso)

† sed varia

Γ oratione

† (jam ἄωρα προν-
νόλους pronunciabat
in quodam intervallo)

† qui tamen ξένος
...;

† quū nollet sibi

παρεπιδημοῦντα, sed abrupta & pathetica in
incidentibus cogitationibus accommodatam utentia.
Vult demonstrare Patres in terra nihil confecti
esse: et si qui videantur aliquid ea preii fecisse, at
spectasse. imo precio emisse, quod iis habueri
& ejus fructu habuisse ad sepulturam. Mortui
sunt. Act. 7.16. Translati sunt in Sichem, et in sepulchro positi sunt
in monumento, quod emerat † Abraham † pretio
argenti, ~~vel Abrahami nepos~~ à filiis

Reverendo et Clarissimo viro
D. Joanni Cocceio, sacrarum
literarum in Bremensi schola
professori, Domino et Amico
plurimum honorando.

Par amy.